01/06/2021

Επτά χρόνια από την κοίμηση του Γέροντα Μωυσή του Αγιορείτη

/ Αγιορείτικα

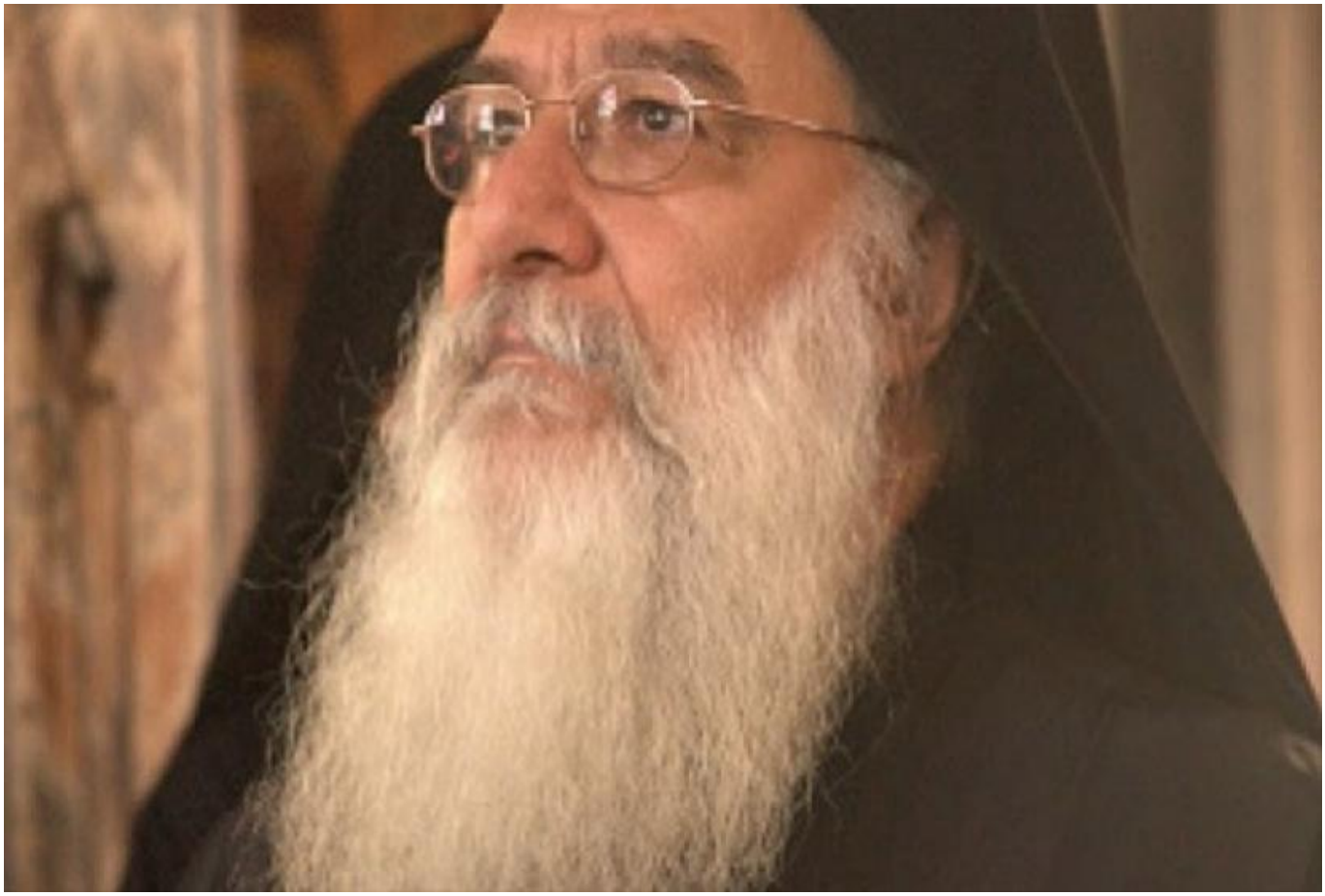

Κοιμήθηκε την 1 Ιουνίου του 2014 σε ηλικία 62 ετών.

Προσωπικότητες όπως ο αείμνηστος, μακαριστός λόγιος, Αγιορείτης, Μοναχός, π. Μωυσής (1952-2014) είναι από αυτές που σου δημιουργούν και σου μεταφέρουν μνήμες, ενώ παράλληλα σου τονίζουν την ιδιαίτερη σημασία τους στην πνευματική ζωή, αλλά και τον ευρύτερο πολιτισμό. Άλλωστε, και ο ίδιος με τη ζωή και το έργο του προσέφερε πολλά στους τομείς αυτούς, τομείς που η μνήμη μοιάζει να αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο. Θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε πως αν αφαιρέσεις τη μνήμη από την πνευματική ζωή και τον πολιτισμό τότε όλα καταρρέουν και τίποτε δεν υφίσταται πλέον.

Ο αείμνηστος, π. Μωυσής, του οποίου, βεβαίως, το κύριο έργο ήταν η μοναχική ζωή, είχε ως εργόχειρο του τη συγγραφή. Τον γνωρίσαμε αρχικά ως ποιητή ενώ

στην συνέχεια αποτέλεσε έναν από τους σημαντικότερους συγγραφείς της πνευματικής παράδοσης και ζωής του Άθωνα, όπως την βίωσαν οι άγιοι του, οι χαρισματούχοι και αγιοπνευματοφόροι Γέροντές του, αλλά και τα απλά χαριτωμένα γεροντάκια που έζησαν κι αυτά την αγιορείτικη ατμόσφαιρα και ζωή, αφήνοντας αγαθές πνευματικές μνήμες από την παρουσία τους στο Αγιώνυμο Όρος.

Το εργόχειρο αυτό του μακαριστού, π. Μωυσή αποτελούσε στην ουσία ένα διακόνημα αφού μέσα από τα πολλά βιβλία, τα άρθρα και τις ομιλίες του προσέφερε σε όλους μας πνευματική τροφή και παρηγοριά. Και ήδη φτάσαμε ένα σ' ένα άλλο χαρακτηριστικό του βίου του, που ήταν τα διά βίου βιώματα και η συνύπαρξη του με την ασθένεια και τον πόνο και κατά συνέπεια με την μνήμη θανάτου.

Βεβαίως, η ασθένεια, ο πόνος και η μνήμη θανάτου δεν είναι κάτι που αντιστρατεύονται την μοναχική ζωή, κάθε άλλο, και έτσι ο λόγιος μοναχός έκανε οίστρο της πνευματικής του ζωής την δοκιμασία της υγείας του, εμψυχώνοντας παράλληλα με τις ομιλίες και τα γραπτά του όσους ζούσαν εν πόνο και ασθενεία. Ο ίδιος μάλιστα έδωσε ως τίτλο σε ένα βιβλίο του με σχετικό περιεχόμενο ως, ο "Άγιος πόνος, Μαθητεία στην επίσκεψη του πόνου στη ζωή μας"!

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ – π. Μωϋσής Αγιορείτης «Η χαρά των χριστιανών»:

Το μεγαλύτερο όμως κεφάλαιο του συγγραφικού του έργου είναι οι σελίδες στις οποίες κατέγραψε ή συνέθεσε την μνήμη του Άθω. Την ιστορία, τις παραδόσεις, την πνευματικότητα του, τους αγίους, τους γέροντες, τις μνήμες... Μνήμη του λαού μου σε λένε Άθω. Θα μπορούσαμε να πούμε, πως ο ίδιος αποτέλεσε έναν έκτακτο διαμεσολαβητή ανάμεσα στο Άγιον Όρος και τον κόσμο, αφού μέσα από απλά, αλλά μεστά λογοτεχνικά έργα παρουσίασε ποικίλες, αν όχι όλες, τις εκφάνσεις της ζωής στον Άθωνα από τα οποία ο αναγνώστης μπορεί να επισκεφτεί νοερά το Περιβόλι της Παναγίας.

Αλλά η ποιητική και πάντα νεανική του ψυχή δεν παρέμεινε μόνο στην λογοτεχνική έκφραση. Αναζήτησε κατέγραψε σε τόμο τους "Αγίους του Αγίου Όρους" ενώ σε ένα τρίτομο έργο ζωής, εξέδωσε το "Μέγα Γεροντικό: Ενάρετων Αγιορειτών του εικοστού αιώνος"! Και μόνον από τις δύο αυτές μνημειακές και μνημειώδεις εκδόσεις θα μπορούσε κάποιος να πει πως έζησε σαν μια πνευματική μέλισσα, που επισκέφτηκε με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, τα πνευματικά άνθη που έζησαν στον

Κήπο της Παναγίας και συνέθεσε και πρόσφερε στους αναγνώστες το πνευματικό μέλι που αποκόμισε από την χαριτόβρυτη ζωή τους.

Η μητέρα του π. Μωυσή είχε την ιδιαίτερη ευλογία να έχει ως πνευματικό της, τον πρόσφατα αγιοκαταχθέντα ως άγιο από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, όσιο Ιερώνυμο Σιμωνοπετρίτη (1871-1957). Ο ίδιος όπως σημειώνει σε σχετικό κείμενο για τον άγιο παρέστη ως παιδί στην ανακομιδή των λειψάνων του (1965).

Ανάμεσα στα ποικίλα βιβλία που έγραψε ο π. Μωυσής ήταν και αυτό για τον έμμεσα πνευματικό του πατέρα ή ακόμη και προπάτορα του, αφού ο όσιος Ιερώνυμος διετέλεσε ηγούμενος της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας του Αγίου Όρους, την μονή στην οποία εκάρη μοναχός ο λόγιος αθωνίτης. Και σίγουρα η πνευματική του αυτή εργασία συνέβαλε σημαντικά στην πρόσφατη αγιοκατάταξη αφού συγκρότησε σε ένα σώμα τις μέχρι τότε γραπτές μαρτυρίες και πληροφορίες που υπήρχαν, καθώς επίσης τις μαρτυρίες που συνέλεξε ο ίδιος από ανθρώπους που τον έζησαν και βίωσαν την αγιοπνευματική χάρη και ευωδία που εξέπεμπε.

Σήμερα, έξι χρόνια μετά την κοίμησή του αείμνηστου, μακαριστού πατρός τον θυμόμαστε, όπως ο ίδιος μας σύστησε με το έργο του να τον θυμόμαστε! Δηλαδή ανάμεσα στους Αγίους και τους εναρέτους Μοναχούς του Αγίου Όρους. Ανάμεσα στους πατέρες του Άθωνα που ζούσαν στα μοναστήρια, τις σκήτες, τα κελλιά και τα σπήλαια του αλλά ποτέ δεν έπαψαν να νοιάζονται, να αγωνιούν, να πονούν, να ενδιαφέρονται, να φροντίζουν, και κατά συνέπεια να αγαπούν και όλο τον κόσμο και την οικουμένη!

Τον νιώθουμε και σήμερα δίπλα μας και θα θέλαμε -εν αφελότητι καρδίας- να τον χαιρετήσουμε και να του ευχηθούμε εγκάρδια σαν βρισκόμαστε στα πνευματικά του γενέθλια· και ας είναι η ημέρα της κοίμησής του!

Καλύτερα, όμως, να τον ευχαριστήσουμε για όλες τις πνευματικές μνήμες που μας μετέδωσε απλόχερα, τόσο με το έργο του όσο και με την σεμνή, γόνιμη και διακριτική του παρουσία στον Άθωνα, στην Ελλάδα και τις χώρες που επισκέφτηκε.

Η αλήθεια, πάντως, είναι πως μας λείπει κι ας τον νιώθουμε μαζί μας και δίπλα μας…

Το Πάσχα του 2003 έγραψε για τα βιβλία του:

Σας γράφω τα μυστικά μου
σας τα εμπιστεύομαι φίλοι:
Μέσα στα υπόγεια βρήκα ήλιο
εκεί που ποτέ δε θα περίμενες

μυρωδιές εξαίσιες στα μετόχια
ως παροικονόμος και υποτακτικός
το κάλλος στα βάθη
της θυσίας το δάκρυ
στα σκοτάδια το πολύ φως
στην ώριμη φθορά η ανάσταση.
Κλαίω από αγάπη
ο θάνοτος φοβάται φοβάται
τη μία των Σαββάτων
η Μαγδαληνή Μαρία άφοβη
και η άλλη εξαίσια Μαρία
ο θάνατος κρυμμένος, νεκρός
αποκεκύλισται ο λίθος,
χάθηκε η μοναξιά, ο φόβος
η χαρά χορεύει
η Κυριακή μακραίνει
άγγελοι με λαμπάδες
παιδιά με φανάρια
μοναχοί στις καμπάνες
η Αγάπη στο Πρωτάτο.

Βιογραφία του μακαριστού Γέροντα

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1952 και μεγάλωσε με το όνομα Ιωάννης στον προσφυγικό συνοικισμό του Βύρωνα. Ο πατέρας του Αλέξανδρος ήταν από τα Σάλωνα και η μητέρα του Βασιλεία από τη μικρασιατική Μαγνησία. Εκεί ο παππούς του είχε φούρνο και συχνά φιλοξενούσε μοναχούς. Η μητέρα του είχε πνευματικό τον γέροντα Ιερώνυμο Σιμωνοπετρίτη και ζούσε ως μοναχή μέσα στον κόσμο. Ο μικρός Ιωάννης συνδέθηκε από νωρίς με το Σιμωνοπετρίτικο μετόχι της Αναλήψεως και τον παπα-Φώτη. Μεγάλωσε με ιστορίες για τον γέροντα Ιερώνυμο και το Άγιον Όρος. Εκεί έμαθε βυζαντινή μουσική και τα εκκλησιαστικά τυπικά. Διακρινόταν για τη φιλομάθειά του και την αγάπη του για τα βιβλία.

Το 1974 μετά τη θητεία του στον ελληνικό στρατό και με τη βοήθεια της μητέρας του και του μοναχού Γερβάσιου Σιμωνοπετρίτη αποφάσισε να προσέλθει ως δόκιμος στην Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας. Ο ηγούμενος της Μονής, ο Γέρων Αιμιλιανός, τον έκειρει μεγαλόσχημο μοναχό με το όνομα Μωυσής. Ο Γέροντας τον βοήθησε και τον στήριξε πνευματικά, όταν άρχισε να επιδεινώνεται η ασθένειά του στο ήπαρ. Η ηπατική του ανεπάρκεια του διατηρούσε μέσα του τη μνήμη του θανάτου. Εκείνη την εποχή συνέγραψε το πρώτο του βιβλίο «Ιερώνυμος

Σιμωνοπετρίτης, ο Γέρων της Αναλή-ψεως».

Το 1985 με την ευχή του Γέροντος Αιμι-λιανού, εγκαταστάθηκε στην ιερά Κουτλουμουσιανή Σκήτη του αγίου Παντελεήμονος, στην καλύβη του αγίου Χρυσοστόμου. Εκεί μόνος του επιδόθηκε, παράλληλα με τους πνευματικούς αγώνες, με τις οικοδομικές εργασίες για την ανακαίνιση του κατεστραμμένου κελλίου, τη μελέτη, τη συγγραφή, την ποίηση και την αγιογραφία. Συνέγραψε πολλά βιβλία και περιόδευσε σε Ελλάδα και Εξωτερικό δίδοντας σειρά ομιλιών ως προσκεκλημένος Μητροπολιτών, πανε-πιστημιακών ιδρυμάτων, συλλόγων και άλλων φορέων.

Τον Οκτώβριο του 1996 μετέβηκε στην Αμε-ρική για μεταμόσχευση ήπατος, επειδή η ηπατική ανεπάρκεια συνεχώς επι-δεινώνονταν. Το 1998 επέστρεψε υγιής στο Άγιον Όρος. Διετέλεσε αρχισυντάκτης για μία δεκαετία του αγιορείτικου περιοδικού «Πρωτάτον». Συνέγραψε πολλά άρθρα σε εφημερίδες και περιοδικά και έδωσε συνεντεύξεις σε εφημε-ρίδες, περιοδικά, ραδιόφωνο και τηλεόραση. Τον τελευταίο καιρό πριν από την κοίμησή του αντιμετώπιζε σοβαρά προβλήματα με την υγεία του. Φιλοξενούνταν στο Επισκοπείο της Ιεράς Μητροπόλεως Καστορίας, όπου και κοιμήθηκε την 1 Ιουνίου του 2014 σε ηλικία 62 ετών.

Πηγές: pemptousia.gr, Μπαρδάκας Ιουστίνος, *Μωυσέως εγκώμιον*, σσ. 21-32. Βλ. Ιερόθεος Βλάχος, «Ο π. Μωϋσής, ο αγιορείτης», *Αμέν*, http://www.amen.gr/article/o-p-mwusis-o-agioreitis [προσπ. 29-9-2017].

Διαβάστε ακόμα: Μοναχός Μωυσής Αγιορείτης: «Οι γονείς να έχουν ταπείνωση και αγάπη»